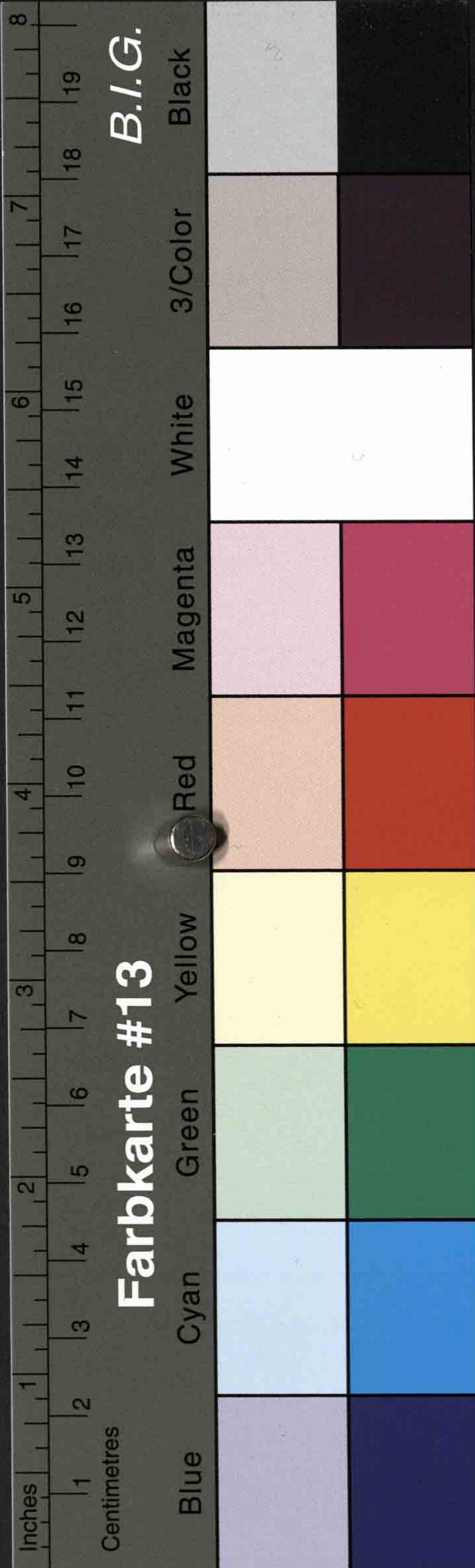

Myronius Joachimo S. D.

7/107. 142

Antea semel ad te scripsi Joachimo doctiss. lam uera uenio. Non tamen
sum adeo stupidi ingenii, qm intelligam literis meis inuolutis atq; in
sulis molestiam tibi potius adferri q voluptate. Accedit qd tibi sum ignotus,
quare dicere posses. quid mihi tanta cum tuis lris? Unde in primis
Veniā peto, nam quicqd facio, facio rogatus, ita tamen, ut nihil queat
a me peti, quod subirem lubentius, tamen sciam aliquo modo rem tibi
gratam fieri. Mittit ad te filium tuum Tigurinus, homo huiusmodi erga
doctos animi, ut vel ob hoc ipsum non tantū fauorē, sed et bnficium me
reatur. Hec autē de causa mittit, ut tua subsit cura, conditione addi
ta, ne quicqd tibi sit faciendū frustra. Adulescens, qm eandem uideas,
ingenium habet nō prorsus ignaum, de quo et illud nō absurde dicere
posses ouōiā rē rēv exd. Magni nominis nō admodū habet curā, sed
sciētia, pro istius ratione rogat pater, & ego qm in me est
Flagito ad hos uel illos auctores audiendos atq; modos. Formulam elo
qui, quā si sequatur, forte minus aberrabit. Illud ante omnia ro
gamus, sis n. q̄ προβατων οὐδεν ὄφελος ἐξυ ὀπομιν απῆ, ne simas cum
minū uagari, neq; se illis adiungat, qui peiora q̄ meliora potius red
dere possunt. quod si efficias, nihil erit, quod olim conq̄raris tuis lris
ribus non satisfactum. Minime dubito, si nosces p̄dixit, quin uero
prosequeris, quod nos magnopere rogādmus. Fac intelligam me quo
q; aliquam apud te gratiam habere. Vale Heluaria sperimen.
Tiguri calendis Nouemb. Anno M. cccc. xvii.

Joachimo Valeriano Ponce,
oratori, sup: pto eximio,
Medici ams gress. obscura,
do suo.

